

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 1010

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 decembrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 560 din 26 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 177 raportat la dispozițiile art. 180 din Codul de procedură civilă din 1865	2-3
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
916. — Hotărâre privind aprobarea plății contribuției voluntare a României pentru anul 2019 către Forumul privind Administrarea Fiscală, inițiat de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE)	4
935. — Hotărâre pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată	4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.878. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea Metodologiei pentru desfășurarea concursului de rezidențiat pe loc și pe post în medicină, medicină dentară și farmacie, sesiunea 8 decembrie 2019, aprobată prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.670/2019	5
1.879. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea criteriilor și procedurilor de acreditare și reacreditare a unităților sanitare în care se pot derula programe de rezidențiat, precum și reglementarea unor măsuri necesare aplicării Ordonanței Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului	5-7
1.880. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății publice nr. 1.509/2008 privind aprobarea Nomenclatorului de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală	8
1.881. — Ordin al ministrului sănătății privind suplimentarea cifrei de școlarizare pentru rezidențiat cu un număr de 2.448 locuri, pentru anul universitar 2019—2020, aferent absolvenților de medicină, medicină dentară și farmacie care au obținut punctajul minim de promovare	8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 49 din 14 octombrie 2019 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 560**

din 26 septembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 177 raportat la dispozițiile art. 180 din Codul de procedură civilă din 1865

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 177 raportat la dispozițiile art. 180 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Victor Belcin în Dosarul nr. 1.191/233/2008 al Judecătoria Galați — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 775D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 776D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale, excepție ridicată de același autor în Dosarul nr. 1.915/121/2015 al aceleiași instanțe și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 776D/2018.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele anterior menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 776D/2018 la Dosarul nr. 775D/2018. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 776D/2018 la Dosarul nr. 775D/2018, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 15 mai 2018, pronunțate în dosarele nr. 1.191/233/2008 și nr. 1.915/121/2015, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 177 raportat la dispozițiile art. 180 din Codul de procedură civilă din 1865.**

Excepția a fost invocată de Victor Belcin în cauze având ca obiect soluționarea unor acțiuni în pretenții, constând în obligarea la plata unor sume de bani pentru prejudiciul creat de prepușii Inspectoratului Județean de Poliție al Județului Galați și ai Primăriei Orașului Galați, prin scoaterea ilegală a unor înscrisuri din arhivele Primăriei Orașului Galați.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că prevederile art. 177 și 180 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, în măsura în care exclud de la procedura înscrierii în fals alte înscrisuri decât cele sub semnătură privată, precum și alte elemente ale înscrisului decât semnătura sau scrierea.

9. **Judecătoria Galați — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 177 raportat la dispozițiile art. 180 din Codul de procedură civilă din 1865, potrivit cărora:

— Art. 177: „(1) *Acela căruia i se opune un înscris sub semnătură privată este dator, fie să recunoască, fie să tăgăduiască scrisul ori semnătura.*

(2) *Moștenitorii sau urmașii în drepturi ai aceluia de la care se pretinde a fi înscrisul pot declara că nu cunosc scrisul sau semnătura acestuia.*”;

— Art. 180: „(1) *Dacă una din părți declară că scrisul sau semnătura este falsă și cealaltă parte nu este de față, instanța va dispune înfățișarea părților în persoană, la alt termen, când partea care a invocat înscrisul va arăta mijloacele sale de apărare și va depune înscrisul pentru verificare.*

(2) *Părțile vor fi reprezentate și prin mandatar cu procură specială, dacă dovedesc o împiedicare bine întemeiată.*"

14. Deși dispozițiile legale criticate nu mai sunt în vigoare, având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, și dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, potrivit căroră „*Dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare*”, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă din 1865.

15. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept și alin. (5) referitor la principiul legalității, art. 15 alin. (1) referitor la universalitatea drepturilor, libertăților și a obligațiilor, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și art. 24 — *Dreptul la apărare*.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 178 și 179 din Codul de procedură civilă din 1865 se referă la procedura verificării înscrisurilor sub semnătură privată (verificarea de scripte) ce urmează a fi prezentate ca probe în instanță, în vederea validării funcției lor probatorii, iar prevederile art. 180 din Codul de procedură civilă din 1865 se referă la procedura înscrierii în fals a înscrisurilor folosite în proces.

17. Procedura verificării de scripte reprezintă o modalitate de verificare a autenticității unui înscris, aplicabilă înscrisurilor sub semnătură privată, dat fiind faptul că un asemenea înscris are valoare probatorie doar dacă este recunoscut de către parte sau dacă este declarat veridic de către instanță, în urma verificărilor făcute în ceea ce privește scrierea sau semnătura, potrivit procedurii prevăzute de art. 178 și 179 din Codul de procedură civilă din 1865. Procedura înscrierii în fals reprezintă o altă modalitate de verificare a veridicității a unui înscris, aplicabilă oricărui înscris folosit în proces, atât în privința autenticității scrierii sau semnăturii acestuia cât și a conținutului, inclusiv a înscrisurilor autentice.

18. În speța dedusă soluționării instanței de judecată, autorul excepției de neconstituționalitate, reclamant în cauză, a solicitat

înscrierea în fals în privința unui înscris sub semnătură privată, respectiv un contract de închiriere, în privința semnăturii aplicate pe contract. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată că prevederile art. 177 și 180 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt neconstituționale, în măsura în care exclud de la procedura înscrierii în fals alte înscrisuri decât cele sub semnătură privată, precum și alte elemente ale înscrisului decât semnătura sau scrierea.

19. Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității procedurii reglementate de art. 177—183 din Codul de procedură civilă din 1865, prin Decizia nr. 1.616 din 16 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 28 februarie 2011, în raport cu susțineri similare, și a statuat că acestea nu contravin dreptului părților de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor legitime, de a beneficia de un proces echitabil și de judecarea acestuia într-un termen rezonabil, ci reprezintă norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție. De altfel, cu privire la competența instanței de a hotărî asupra admisibilității unei probe, Curtea, prin Decizia nr. 665 din 12 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008, a statuat că în ceea ce privește competența recunoscută instanței de a hotărî asupra admisibilității unei probe, în funcție de relevanța și concludenta sa, aceasta este un corolar firesc și necesar al investiției sale cu soluționarea cauzei pe care este ținută să o finalizeze printr-o hotărâre legală și temeinică. Dincolo de rațiunile care impun și justifică o atare prerogativă, consacrarea ei nu relevă însă niciun fine de neconstituționalitate.

20. Cele statuate în jurisprudența anterior menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

21. De altfel, prin criticile formulate se solicită, în realitate, modificarea textelor de lege criticate, în sensul în completării soluției legislative. Or, asemenea critici nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 177 raportat la art. 180 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Victor Belcin în Dosarul nr. 1.191/233/2008 și nr. 1.915/121/2015 ale Judecătoriai Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Galați — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 septembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea plății contribuției voluntare a României pentru anul 2019 către Forumul privind Administrarea Fiscală, inițiat de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE)

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2016 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă plata contribuției financiare voluntare a României pentru anul 2019 către Forumul privind Administrarea Fiscală, inițiat de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), în limita echivalentului în lei al sumei totale de 25.000 euro/an.

(2) Suma necesară plății contribuției financiare voluntare a României prevăzute la alin. (1) se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Finanțelor Publice pentru anul 2019.

(3) Echivalentul în lei al sumei prevăzute la alin. (1) se calculează pe baza cursului oficial de schimb lei/euro al Băncii Naționale a României la data efectuării plății.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

București, 10 decembrie 2019.
Nr. 916.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 164 alin. (1) și (11) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2020, salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, prevăzut la art. 164 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește în bani, fără a include sporuri și alte adaosuri, la suma de 2.230 lei lunar, pentru un program normal de lucru în medie de 167,333 ore pe lună, reprezentând 13,327 lei/oră.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), începând cu data de 1 ianuarie 2020, pentru personalul încadrat pe funcții pentru care se prevede nivelul de studii superioare, cu vechime în muncă de cel puțin un an în domeniul studiilor superioare, salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, fără a

include sporuri și alte adaosuri, se stabilește la suma de 2.350 lei lunar, pentru un program normal de lucru de 167,333 ore în medie pe lună, reprezentând 14,044 lei/oră.

Art. 2. — În aplicarea prevederilor art. 164 alin. (12) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, începând cu 1 ianuarie 2020, toate drepturile și obligațiile stabilite potrivit legii se determină prin raportare la nivelul de 2.230 lei al salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

Art. 3. — La data prevăzută la art. 1, Hotărârea Guvernului nr. 937/2018 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1045 din 10 decembrie 2018, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul muncii și protecției sociale,
Victoria Violeta Alexandru
Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu
Viceprim-ministru,
Raluca Turcan

București, 13 decembrie 2019.
Nr. 935.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru modificarea Metodologiei pentru desfășurarea concursului de rezidențiat pe loc și pe post în medicină, medicină dentară și farmacie, sesiunea 8 decembrie 2019, aprobată prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.670/2019

Văzând Referatul de aprobare al Centrului de resurse umane în sănătate publică nr. VSC 2.504 din 16.12.2019, având în vedere prevederile art. II alin. (1) din Legea nr. 197/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — La articolul 25 din Metodologia pentru desfășurarea concursului de rezidențiat pe loc și pe post în medicină, medicină dentară și farmacie, sesiunea 8 decembrie 2019, aprobată prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.670/2019, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 1 noiembrie 2019, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Alegerea locurilor/posturilor în specialitate și a centrelor de pregătire se face prin teleconferință, pe baza punctajului și a clasificărilor anunțate, în trei zile consecutive, stabilite de comun acord între Ministerul Sănătății și universitățile de medicină și farmacie, conform următorului program:

a) prima zi: domeniul farmacie și domeniul medicină dentară, începând cu ora 9,00 până la epuizarea tuturor candidaților cu drept de a alege loc/post pentru cele două domenii de concurs;

b) a doua zi: domeniul medicină, în intervalul orar 9,00—21,00;

c) a treia zi: continuare domeniul medicină, începând cu ora 9,00 până la epuizarea tuturor candidaților cu drept de a alege loc/post.

Candidații se vor putea prezenta în unul din centrele universitare: Arad, Brașov, București, Cluj-Napoca, Constanța,

Craiova, Galați, Iași, Oradea, Sibiu, Târgu Mureș sau Timișoara. Dacă repartiția nu se finalizează în prima zi, respectiv în cea de a doua zi, va continua în ziua următoare, în același interval orar, sau, după caz, până la epuizarea locurilor/posturilor publicate la concurs sau a candidaților care au drept de a alege loc/post. Locurile și posturile rămase disponibile se vor afișa pe pagina de internet la sfârșitul fiecărei zile de repartiție. În urma alegerii locului/postului și a centrului de pregătire în specialitate se vor înainta Ministerului Sănătății listele nominale, inclusiv în format electronic, privind locurile/posturile, specialitățile și centrele alese și procesele-verbale ale sesiunii de alegeri (cu semnăturile candidaților), în termen de 3 zile lucrătoare.”

Art. II. — Centrul de resurse umane în sănătate publică, celelalte direcții implicate din cadrul Ministerului Sănătății, precum și universitățile de medicină și farmacie București, Craiova, Cluj-Napoca, Iași, Târgu Mureș și Timișoara, respectiv facultățile de medicină Arad, Brașov, Constanța, Galați, Oradea și Sibiu vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Victor Sebastian Costache

București, 16 decembrie 2019.
Nr. 1.878.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind aprobarea criteriilor și procedurilor de acreditare și reacreditare a unităților sanitare în care se pot derula programe de rezidențiat, precum și reglementarea unor măsuri necesare aplicării Ordonanței Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului

Văzând Referatul de aprobare nr. VSC 2.506/2019 al Centrului de resurse umane în sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, precum și pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, ale Ordonanței Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă criteriile de acreditare și reacreditare a unităților sanitare în care se pot derula programe de rezidențiat, prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă criteriile și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească instituțiile de învățământ superior particulare acreditate, care au în structură programe de studii universitare de licență în domeniul medicină, medicină dentară, farmacie, în vederea efectuării pregătirii în rezidențiat, prevăzute în anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. 3. — Se aprobă procedurile de acreditare și reacreditare a unităților sanitare în care se pot derula programe de rezidențiat, prevăzute în anexa nr. 3 la prezentul ordin.

Art. 4. — (1) Cererea de acreditare/reacreditare se depune la Ministerul Sănătății, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, și va fi însoțită de documentația privind îndeplinirea criteriilor generale și/sau a celor specifice, după caz.

(2) Documentația prevăzută la alin. (1) va fi însoțită de o declarație pe propria răspundere a reprezentantului legal al unității solicitante.

(3) Cererea va fi însoțită obligatoriu de lista nominală a responsabililor de formare și, după caz, a directorilor de program sau îndrumătorilor de rezidențiat, cu precizarea specialității, gradului profesional și, după caz, a funcției didactice sau de cercetare.

Art. 5. — Aprobarea de acreditare/reacreditare se emite de către ministrul sănătății sub forma unui aviz, în baza referatului inițiat de Centrul de Resurse Umane în Sănătate Publică.

Art. 6. — (1) Coordonatorul de rezidențiat poate avea unul sau mai mulți responsabili de formare, aparținând unităților sanitare care respectă criteriile privind acreditarea și reacreditarea. Coordonatorul poate solicita Ministerului Sănătății completarea listei și cu acele unități sanitare care nu sunt afiliate centrului universitar din care face parte coordonatorul, dar pot însă asigura anumite module, prevăzute în curricula de pregătire.

(2) Ministerul Sănătății centralizează și elaborează lista unităților sanitare acreditate în care se desfășoară programele de rezidențiat.

(3) Coordonatorul de rezidențiat sau directorul de program de rezidențiat, după caz, selectează din lista prevăzută la

alin. (2) responsabilii de formare aferenți, astfel încât să fie acoperită întreaga arie de module de formare a rezidenților din programul de pregătire.

(4) Coordonatorii de rezidențiat sau directorul de program de rezidențiat, după caz, au/are obligația să se asigure că rezidenții pot alege, liber, rotațiile de stagii în toate unitățile sanitare acreditate, conform curriculei și în ordinea mediilor.

Art. 7. — Pentru unitățile sanitare prevăzute în anexa nr. 3 la Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 1.141/1.386/2007 privind modul de efectuare a pregătirii prin rezidențiat în specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, cu modificările și completările ulterioare, procedura de reacreditare se va derula începând cu anul 2020.

Art. 8. — Pregătirea în rezidențiat în unități sanitare, altele decât cele prevăzute la art. 7, începând cu sesiunea de rezidențiat din data de 8 decembrie 2019, este posibilă numai dacă până la data de 6 ianuarie 2020 solicitanții depun la Ministerul Sănătății, prin direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, documentația completă, conform anexei nr. 3.

Art. 9. — Unitățile sanitare, altele decât cele prevăzute la art. 7, vor putea efectua pregătirea în rezidențiat începând cu data de 1.02.2020 numai după asumarea îndeplinirii tuturor criteriilor necesare acreditării.

Art. 10. — Pentru anul 2020, unitățile sanitare private care doresc pregătirea rezidenților depun la Ministerul Sănătății până la data de 31.12.2019 o declarație pe propria răspundere, asumată de reprezentantul legal al unității sanitare private, în care declară că întrunește cumulativ criteriile generale prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 11. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, orice dispoziție contrară a prezentului ordin se abrogă, în mod expres.

Art. 12. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 13. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Victor Sebastian Costache

București, 16 decembrie 2019.

Nr. 1.879.

ANEXA Nr. 1

CRITERIILE DE ACREDITARE ȘI REACREDITARE a unităților sanitare în care se pot derula programe de rezidențiat

Criteriile de acreditare și reacreditare a unităților sanitare în care se desfășoară programele de rezidențiat sunt:

A. Criterii generale

Acreditarea unei unități sanitare pentru pregătirea în rezidențiat se face pe baza următoarelor criterii:

- a) acreditarea de către Autoritatea Națională de Management al Calității în Sănătate a unității sanitare;
- b) existența secțiilor/compartimentelor clinice care asigură asistență medicală pentru unitățile sanitare private;
- c) existența responsabililor de formare dintre cei care dețin funcțiile de șef de secție, șef laborator sau farmacist-șef;
- d) existența îndrumătorilor de rezidențiat, medici primari sau specialiști, cu experiență de cel puțin 5 ani în domeniul specialității respective, care să asigure îndrumarea și formarea rezidenților pe durata modulelor în domeniul respectiv;

e) dotarea necesară pentru acordarea asistenței medicale de specialitate pacienților, cu patologii diverse, astfel încât să asigure acoperirea baremului de manopere, proceduri, tehnici diagnostice și terapeutice pentru specialitatea în care se acordă acreditarea pentru pregătirea în rezidențiat;

f) dovada încadrării de personal specializat, care să îndeplinească atribuțiile ce revin responsabilului de formare și îndrumătorului de rezidențiat pentru a asigura formarea și îndrumarea rezidenților pe durata modulelor în domeniul respectiv;

B. Criterii specifice

1. pentru specialitatea medicină de familie

Unitățile sanitare în care se desfășoară programe de rezidențiat în specialitatea medicină de familie sunt:

a) cabinete medicale individuale de medicină de familie, în care desfășoară activitate medici primari sau specialiști cu minimum 5 ani vechime în specialitatea medicină de familie aflate într-o relație contractuală cu o casă de asigurări de sănătate;

b) ambulatorii de specialitate, centre de diagnostic și tratament și alte structuri medicale încadrate cu medici primari sau specialiști cu minimum 5 ani vechime, confirmați în specialitățile corespondente din curriculumă.

2. pentru specialitatea medicină de urgență

a) Unitatea de primire a urgențelor funcționează în cadrul unui spital regional sau județean.

b) Numărul minim/an al cazurilor critice și al cazurilor de urgență necritice înregistrate în unitatea primiri urgențe este de 20.000 de pacienți.

ANEXA Nr. 2

CRITERIILE ȘI CONDIȚIILE

pe care trebuie să le îndeplinească instituțiile de învățământ superior particulare acreditate, care au în structură programe de studii universitare de licență în domeniul medicină, medicină dentară, farmacie, în vederea efectuării pregătirii în rezidențiat

Criteriile și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească instituțiile de învățământ superior particulare acreditate pentru a derula programe în rezidențiat sunt următoarele:

a) să facă dovada acreditării de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior;

b) să aibă un număr de cel puțin 5 coordonatori, care să asigure pregătirea în cel puțin 5 specialități prevăzute în Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală;

c) să aibă Departament de pregătire postuniversitară;

d) să aibă cel puțin un ciclu de formare universitară cu drept de organizare a examenului de licență confirmat.

ANEXA Nr. 3

PROCEDURILE DE ACREDITARE ȘI REACREDITARE a unităților sanitare în care se pot derula programe de rezidențiat

Procedura de acreditare/reacreditare a unităților sanitare interesate să efectueze pregătirea în rezidențiat este următoarea:

a) dosarul conținând documentele necesare acreditării/reacreditării, asumate sub semnătură de către reprezentantul legal, se depune la direcția de sănătate publică județeană și a municipiului București, după caz, unde își desfășoară activitatea unitatea sanitară;

b) direcția de sănătate publică județeană și a municipiului București, după caz, analizează dosarul și înaintează Ministerului Sănătății, în maximum 10 zile lucrătoare de la data depunerii dosarului, propunerea de acreditare/reacreditare în vederea derulării programului de rezidențiat, cu precizarea specialităților pentru care se face acreditarea;

c) avizul privind acreditarea/reacreditarea se emite de către ministrul sănătății în baza unui referat inițiat de Centrul de resurse umane în sănătate publică.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății publice nr. 1.509/2008
privind aprobarea Nomenclatorului de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice
pentru rețeaua de asistență medicală**

Văzând Referatul de aprobare al Centrului de resurse umane în sănătate publică nr. VSC 2.507 din 16.12.2019, având în vedere prevederile Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — La articolul 12 din Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.509/2008 privind aprobarea Nomenclatorului de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 11 septembrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (2) se modifică după cum urmează:

„(2) Începând cu 1 februarie 2020 se reia formarea în specialitățile «farmacie generală» și «industrie farmaceutică și cosmetică»”.

Art. II. — Centrul de resurse umane în sănătate publică și celelalte direcții din Ministerul Sănătății vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Victor Sebastian Costache

București, 16 decembrie 2019.
Nr. 1.880.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind suplimentarea cifrei de școlarizare pentru rezidențiat cu un număr de 2.448 locuri,
pentru anul universitar 2019—2020, aferent absolvenților de medicină, medicină dentară
și farmacie care au obținut punctajul minim de promovare**

Văzând Referatul de aprobare nr. VSC 2.508 din 16.12.2019 al Centrului de resurse umane în sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Pentru anul universitar 2019—2020, cifra de școlarizare pentru rezidențiat se suplimentează cu un număr de 2.448 locuri, aferent absolvenților de medicină, medicină dentară și farmacie care au obținut punctajul minim de promovare.

Art. 2. — Centrul de resurse umane în sănătate publică din Ministerul Sănătății va duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Victor Sebastian Costache

București, 16 decembrie 2019.
Nr. 1.881.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 49**din 14 octombrie 2019**

Dosar nr. 1.583/1/2019

Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Dorin	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 1.583/1/2019 este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Eugenia Voicheci, președintele Secției a II-a civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea următoarelor probleme de drept:

„Cum se interpretează prevederile art. 5 alin. (1) pct. 72 teza a II-a din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, respectiv dacă cerința referitoare la cuantumul creanțelor bugetare mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului trebuie să fie îndeplinită și în cazul unei cereri de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul desemnat în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990”.

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, constatând că nu sunt chestiuni prealabile de discutat sau excepții de invocat, președintele completului, doamna judecător Eugenia Voicheci, președintele Secției a II-a civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă a dispus, prin Încheierea din 17 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul

nr. 41.757/3/2018, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept menționată.

II. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

2. Art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 2 octombrie 2018 (denumită în continuare *Legea nr. 85/2014*), prevede următoarele:

„În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile au următoarele semnificații: (...) 72. valoarea-prag reprezintă cuantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea de deschidere a procedurii de insolvență. Valoarea-prag este de 40.000 lei atât pentru creditorii, cât și pentru debitorii, inclusiv pentru cererile formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru creanțe de altă natură decât cele salariale, iar pentru salariați este de 6 salarii medii brute pe economie/salariat. Când cererea de deschidere a procedurii de insolvență este introdusă de debitor, cuantumul creanțelor bugetare trebuie să fie mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului”.

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept menționată**A. Hotărârea primei instanțe**

3. Prin cererea introductivă înregistrată pe rolul Tribunalului București — Secția a VII-a civilă la 29 noiembrie 2018, debitoarea A, prin lichidator B, a formulat cerere de deschidere a procedurii insolvenței în formă simplificată față de această societate.

4. În motivare s-a arătat că prin Rezoluția nr. 126.940 din 10.10.2018 a persoanei desemnate din cadrul Oficiului Național al Registrului Comerțului, pronunțată în Dosarul nr. 5.033/1/2018, s-a admis cererea formulată de creditorul D.G.R.F.P. București în temeiul art. 237 din Legea nr. 31/1990 privind societățile (denumită în continuare *Legea nr. 31/1990*) și s-a dispus înscrierea mențiunii privind numirea în calitate de lichidator a lui B, societatea A înregistrând creanțe către creditorii bugetari în cuantum total de 664.816 lei.

5. Lichidatorul a susținut că nu poate continua procedura de lichidare potrivit Legii nr. 359/2004, deoarece nu se pot stinge debitele față de instituțiile statului, în vederea obținerii de certificate fiscale fără datorii, necesar a fi depuse la Oficiul Național al Registrului Comerțului în vederea publicării, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 38 alin. (2) lit. c), raportat la art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014. Mai mult, lichidatorul a întocmit raportul prevăzut de art. 260 alin. (4) din Legea nr. 31/1990.

6. Prin Sentința civilă nr. 291 din 22.01.2019, pronunțată de Tribunalul București — Secția a VII-a civilă în Dosarul nr. 41.757/3/2018, a fost respinsă cererea formulată de debitoarea A, prin lichidator, ca neîntemeiată.

7. Pentru a pronunța această hotărâre, judecătorul-sindic a avut în vedere că, potrivit art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, când cererea de deschidere a procedurii insolvenței este introdusă de debitor, cuantumul creanțelor bugetare trebuie să fie mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului.

8. Analizând probatoriul administrat în cauză, judecătorul-sindic a constatat că, odată cu cererea introductivă, la 29 noiembrie 2018 debitoarea a depus actele și declarațiile prevăzute de art. 67 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 și că asupra averii debitoarei sunt înregistrate mai multe creanțe exigibile care, potrivit actelor depuse, nu pot fi acoperite cu lichidități aflate la dispoziția societății.

9. Cu toate acestea, nu s-a făcut dovada că este îndeplinită condiția prevăzută de art. 5 alin. (1) pct. 72 din lege în ceea ce privește existența unor datorii bugetare care trebuie să fie mai mici de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului.

B. Calea de atac exercitată împotriva hotărârii judecătorului-sindic

10. Împotriva Sentinței civile nr. 291 din 22.01.2019 a formulat apel debitoarea A, prin lichidator B, solicitând anularea sentinței și trimiterea cauzei către Tribunalul București în vederea deschiderii procedurii simplificate de faliment împotriva societății A.

11. În motivarea cererii de apel s-a susținut, în ceea ce privește interpretarea prevederilor art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014, că acestea se aplică societăților aflate în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990 doar în ceea ce privește valoarea-prag de 40.000 lei, nu și cu privire la ultima teză a articolului menționat.

12. S-a mai arătat că prevederile art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, referitoare la existența unor datorii bugetare care trebuie să fie mai mici de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului se aplică debitorilor (societăților ce desfășoară activitate, în funcțiune) care solicită deschiderea procedurii de insolvență și cunosc componența pasivului societății, iar nu în cazul când cererea de deschidere a procedurii de faliment în forma simplificată este introdusă de debitor, prin lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990. Lichidatorul nu poate cunoaște cuantumul datoriilor totale ale unei societăți în situația în care acestuia nu i-a fost predată contabilitatea societății.

IV. Motivele reținute de instanța de trimitere care susțin admisibilitatea sesizării

13. Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă a constatat admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, în conformitate cu prevederile art. 519 alin. (1) din Codul de procedură civilă, motivat de faptul că:

a) de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. 72 teza a II-a din Legea nr. 85/2014, așa cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât trebuie stabilit dacă acest text legal se aplică în toate situațiile sau există situații de excepție în care acesta nu este incident;

b) problema de drept enunțată este nouă, deoarece, după consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei

probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre;

c) problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție;

d) cu privire la cerința existenței unei cauze aflate în curs de judecată, aceasta este întrunită, deoarece litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea se află în curs de judecată pe rolul Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă;

e) relativ la condiția potrivit căreia cauza să se afle spre soluționare în ultimă instanță, s-a constatat că și aceasta este îndeplinită, întrucât Curtea de Apel București urmează să pronunțe o hotărâre judecătorească definitivă, potrivit art. 43 alin. (1) din Legea nr. 85/2014.

V. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

14. Legea nr. 85/2014 a prevăzut o serie de cerințe pentru a se putea deschide procedura insolvenței față de o persoană juridică (precum o societate constituită potrivit Legii nr. 31/1990), printre acestea enumerându-se și cea a valorii-prag, respectiv a cuantumului minim al creanțelor pentru care se solicită declanșarea procedurii.

15. În forma inițială a legii, art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014 statua că valoarea-prag este de 40.000 lei, iar acest cuantum al creanței trebuie să fie îndeplinit atât în situația în care cererea este formulată de un creditor sau de debitor, cât și în cazul în care solicitarea este introdusă de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990 [fiind vorba despre desemnarea lichidatorului de către Oficiul Național al Registrului Comerțului de la sediul societății debitoare dizolvate, ca urmare a solicitării unui creditor, astfel cum reglementează dispozițiile art. 237 alin. (6) și (7) din Legea nr. 31/1990].

16. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 2 octombrie 2018, s-au modificat prevederile art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014, adăugându-se teza a II-a care stipulează că, în ipoteza în care „cererea de deschidere a procedurii de insolvență este introdusă de debitor, cuantumul creanțelor bugetare trebuie să fie mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului”.

17. Se observă că această modificare nu se mai referă și la cererea depusă de lichidatorul numit conform Legii nr. 31/1990.

18. Or, în situația în care legiuitorul ar fi dorit ca și în cazul acestui din urmă titular al cererii de deschidere a procedurii insolvenței să se aplice acest criteriu restrictiv, în sensul ca valoarea creanțelor bugetare să fie sub 50% din totalul creanțelor debitorului, ar fi menționat expres acest lucru, astfel cum s-a întâmplat în ipoteza reglementată de teza I a art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014, în cadrul căreia s-a stipulat că cerința valorii-prag trebuie să fie îndeplinită inclusiv în cazul cererii formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990.

19. În plus, textul nou-introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 trebuie interpretat și prin raportare la scopul urmărit de acest act normativ.

20. Astfel, în nota de fundamentare a actului normativ se menționează că unul dintre motivele care au determinat emiterea ordonanței a fost evitarea afectării mediului concurențial prin folosirea procedurilor insolvenței în mod abuziv de către unii debitori care utilizează mecanismele reglementate de legea insolvenței cu scopul de a se sustrage de la plata sumelor datorate bugetului general consolidat.

21. Așadar, introducerea acestei noi cerințe pentru formularea unei cereri de deschidere a procedurii insolvenței (respectiv ca valoarea creanțelor bugetare să fie mai mică de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului) este justificată de încercarea unor debitori de a se sustrage de la plata creanțelor bugetare (care, uneori, sunt majoritare în raport cu creanțele de altă natură) prin formularea cererii de deschidere a procedurii insolvenței.

22. Însă acest pericol nu există în cazul acțiunilor de deschidere a procedurii inițiate de lichidatorul desemnat pentru debitor în procedura necontencioasă prevăzută de Legea nr. 31/1990, de vreme ce societatea debitoare este dizolvată, aceasta nemaidesfășurând nicio activitate comercială. Ca atare, nu se pune problema intenției de fraudare a creditorului/creditorilor bugetar/bugetari.

23. În acest context, faptul că teza a II-a a art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014, introdusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, nu se referă și la cererea de deschidere a lichidatorului este relevant pentru interpretarea teleologică a textului mai sus indicat, întrucât scopul actului normativ modificator (evitarea folosirii abuzive a mecanismelor instituite prin legea insolvenței) nu se atinge prin restricționarea posibilității practicienilor în insolvență de a declanșa procedura insolvenței, neputându-se prezuma că aceștia acționează pentru a fraudă interesele creditorului bugetar/creditorilor bugetari.

24. În plus, trebuie subliniat că prevederile art. 5 alin. (1) pct. 72 teza I din Legea nr. 85/2014 are în vedere trei titulari ai cererii de deschidere a procedurii insolvenței pentru creanțele de minimum 40.000 lei, și anume: creditorii, debitorul și lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990. Or, în condițiile în care teza a II-a a art. 5 alin. (1) pct. 72 face referire doar la unul dintre acești titulari, interpretarea logică a acestui text ar conduce la concluzia că ceilalți titulari sunt excluși.

VI. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

25. Punctul de vedere al apelantei, prin lichidator, a fost exprimat în cererea de apel, astfel cum a fost redat anterior la pct. 11—12.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

26. Opinia exprimată de judecătorii Secției a II-a civile din cadrul Curții de Apel Alba Iulia, fără a înainta și hotărâri judecătorești, este în sensul că prevederile art. 5 alin. (1) pct. 72 teza a II-a din Legea nr. 85/2014 fac referire doar la debitor ca titular al cererii de deschidere a procedurii insolvenței, iar interpretarea logică a normei conduce la concluzia că ceilalți titulari sunt excluși. Modificarea introdusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 nu se mai referă și la cererea depusă de lichidatorul numit conform Legii nr. 31/1990.

27. La nivelul Curții de Apel Bacău, magistrații Secției a II-a civile, de contencios administrativ și fiscal din cadrul Tribunalului Bacău, înaintând două hotărâri judecătorești, au opinat în sensul că cerința referitoare la cuantumul creanțelor bugetare mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului trebuie îndeplinită și în cazul unei cereri de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul desemnat în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990.

28. În urma consultării judecătorilor specializați în materia insolvenței și a societăților comerciale din cadrul Curții de Apel Brașov, fără a fi identificată și practică judiciară, s-a conturat opinia conform căreia și lichidatorul desemnat în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990 poate să ceară

deschiderea insolvenței, dacă cuantumul creanțelor bugetare este mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului.

S-a precizat că această chestiune de drept a fost abordată și la întâlnirea președinților de secție organizată de Institutul Național al Magistraturii la Ploiești în perioada 26—27 iunie 2019, fără a se putea stabili o opinie majoritară în urma votului asupra celor două opinii prezentate în punctajul de discuții întocmit de formatorul Institutului Național al Magistraturii.

În urma consultării judecătorilor de la Secția civilă a Tribunalului Covasna specializați în materia insolvenței, s-a conturat opinia în sensul că cerința referitoare la cuantumul creanțelor bugetare mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului trebuie să fie îndeplinită și în cazul unei cereri de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul desemnat în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990.

29. Curtea de Apel București a înaintat hotărâri judecătorești în care au fost adoptate ambele interpretări.

A. Magistrații din cadrul Secției a V-a civile ai acestei instanțe au apreciat că textul de lege trebuie interpretat sistematic și în raport cu teza I a art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014, ce prevede că valoarea-prag de 40.000 lei, respectiv cuantumul minim al creanței pentru a se putea introduce o cerere de deschidere a procedurii de insolvență, este aceeași atât pentru creditorii, cât și pentru debitorii, inclusiv pentru cererile formulate de lichidatorul judiciar numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990.

Așa fiind, nu există nicio rațiune pentru care să se poată considera că prima teză a art. 5 alin. (1) pct. 72 este aplicabilă inclusiv cererilor formulate în numele debitoarei de către lichidatorul judiciar numit conform Legii nr. 31/1990, însă teza finală a aceluiași text de lege nu le-ar fi aplicabilă.

S-a apreciat suplimentar faptul că în cuprinsul tezei finale a art. 5 alin. (1) pct. 72 nu a fost instituită nicio excepție de la aplicarea acestor dispoziții cererilor formulate în numele debitoarei de către lichidatorii desemnați conform Legii nr. 31/1990, întrucât cererea de deschidere a procedurii nu este formulată de către lichidatorul judiciar în nume propriu, ci acesta acționează în calitate de reprezentant al debitoarei, conform art. 255 alin. (2) din Legea nr. 31/1990; în aceste condiții, instituirea unei astfel de excepții pe baza altor principii de interpretare nu poate fi primită, întrucât excepțiile sunt de strictă interpretare și aplicare.

B. Secția a VI-a civilă a Curții de Apel București a comunicat că au fost exprimate următoarele opinii:

— *Într-o opinie* s-a apreciat că, pentru cererea de deschidere a procedurii formulată de debitor prin lichidatorul numit în procedura prevăzută de Legea nr. 31/1990, condiția suplimentară referitoare la procentul creanțelor bugetare din totalul declarat al creanțelor debitorului nu este cerută de legiuitor.

În motivarea acestei opinii s-a arătat că din lecturarea art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014 rezultă că legiuitorul, atunci când se referă la cuantumul valorii-prag cu privire la cererea debitorului, include expres și cererea de deschidere a procedurii formulată de debitor prin lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990, iar atunci când adaugă condiția suplimentară vizând procentul creanțelor bugetare se referă generic la cererea de deschidere a procedurii introdusă de debitor.

Fiind vorba de o condiție care implică o interdicție, textul trebuie interpretat restrictiv, interpretul neputând adăuga la lege.

Aceasta cu atât mai mult cu cât premisa de la care a pornit legiuitorul în cazul debitorului care formulează cererea de deschidere în nume propriu, aceea a preîntâmpinării atitudinii abuzive a acestuia de a cere intrarea în insolvență pentru a nu plăti datoriile bugetare sau a plăti cât mai puțin din acestea, nu se regăsește în cazul lichidatorului numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990. Acesta din urmă, neavând un interes propriu, formulează cererea de deschidere tocmai pentru a recupera o parte cât mai mare din creanță, apelând la mijloacele speciale puse la îndemână de procedura de insolvență prevăzută de Legea nr. 85/2014 pentru maximizarea activelor debitorului în scopul plății pasivului, cum sunt cererea de antrenare a răspunderii patrimoniale a organelor de conducere și/sau supraveghere ale debitorului, anularea actelor frauduloase etc.

Un argument suplimentar se regăsește în prevederea legală instituită în art. 270¹ din Legea nr. 31/1990, care, în cazul în care societatea aflată în lichidare este în stare de insolvență, stabilește imperativ obligația lichidatorului de a cere deschiderea procedurii insolvenței, trimitând la condițiile legislației insolvenței;

— *într-o a doua opinie* s-a apreciat că, pentru cererea de deschidere a procedurii insolvenței formulată de debitor prin lichidatorul numit în procedura prevăzută de Legea nr. 31/1990, condiția suplimentară referitoare la procentul creanțelor bugetare din totalul declarat al creanțelor debitorului este cerută motivat de faptul că prevederea legală nu face distincție între cererea de deschidere formulată de către un debitor prin reprezentantul său statutar și cererea de deschidere formulată de către un debitor aflat în stare de dizolvare, prin lichidator, după cum nu face distincție în ceea ce privește cerința cuantumului creanțelor bugetare între procedura generală de insolvență și procedura simplificată de insolvență. Declararea creanțelor constituie o cerință nu numai pentru debitorul ce formulează cererea de deschidere a procedurii de insolvență prin organele sale statutare, ci și pentru cel reprezentat de lichidator, legea nefăcând nici în acest sens vreo distincție.

În ceea ce privește instanțele arondate Curții de Apel București, acestea au comunicat următoarele:

Tribunalul București a comunicat că, *într-o opinie majoritară*, cerința referitoare la cuantumului creanțelor bugetare mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului trebuie să fie îndeplinită și în cazul unei cereri de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul desemnat în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990.

Într-o altă *opinie minoritară*, condiția referitoare la cuantumului creanțelor bugetare mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului nu trebuie să fie îndeplinită și în cazul unei cereri de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul desemnat în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990.

Tribunalul Ilfov a apreciat că dispozițiile art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014, referitoare la valoarea-prag și la procentul creanței bugetare, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, sunt aplicabile și în cazul cererilor de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul desemnat în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990.

Punctul de vedere al judecătorilor Secției civile din cadrul *Tribunalului Teleorman* este în sensul că dispozițiile art. 5 alin. (1) pct. 72 teza a II-a din Legea nr. 85/2014, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, nu se aplică cu privire la cererea de deschidere a

procedurii de faliment în formă simplificată, când aceasta este introdusă de debitor sau lichidator.

La nivelul Secției civile din cadrul *Tribunalului Giurgiu*, punctul de vedere al judecătorilor este unitar, în sensul că art. 5 alin. (1) pct. 72 teza a II-a din Legea nr. 85/2014 nu se mai referă și la cererea depusă de lichidatorul numit conform Legii nr. 31/1990.

Opinia majoritară a judecătorilor *Tribunalului Ialomița* este în sensul că cerința referitoare la cuantumului creanțelor bugetare mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului nu trebuie să fie îndeplinită și în cazul unei cereri de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul desemnat în procedura de lichidare prevăzută de Legea 31/1990.

30. La nivelul *Curții de Apel Cluj*, înaintându-se hotărâri judecătorești, opinia majoritară a *Tribunalului Specializat Cluj* este în sensul că cerința referitoare la cuantumului creanțelor bugetare mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului trebuie să fie îndeplinită și în cazul unei cereri de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul desemnat în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990.

S-a argumentat că lichidatorul judiciar, chiar și în situația în care a fost numit în condițiile art. 237 alin. (6) din Legea nr. 31/1990, nu acționează în nume propriu, ci, în raport cu prevederile art. 255 alin. (1) lit. a) din același act normativ, stă în judecată în numele societății. Din acest motiv, cererea de deschidere a procedurii de insolvență formulată de acesta reprezintă o cerere a debitoarei, care cade sub incidența art. 5 alin. (1) pct. 72 teza finală din Legea nr. 85/2014.

Practica *Secției a II-a civile din cadrul Curții de Apel Cluj* este în sensul că dispoziția se aplică și cererilor formulate de către lichidatorii numiți la oficiul registrului comerțului în condițiile Legii nr. 31/1990.

31. *Curtea de Apel Constanța* a arătat că la nivelul *Secției a II-a civile din cadrul Tribunalului Constanța* s-au identificat două opinii, după cum urmează:

a. *într-o primă opinie* — exprimată prin Sentința civilă nr. 18 din 22 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 199/118/2019 — s-a apreciat că cererea formulată de debitoare, prin lichidator desemnat de Oficiul Național al Registrului Comerțului în condițiile Legii nr. 31/1990, este neîntemeiată și a fost respinsă, întrucât valoarea totală declarată a creanțelor este de 84.066 lei, în integralitate creanță bugetară.

În motivarea acestei hotărâri s-a reținut că întrunirea condițiilor prevăzute de art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014 se aplică și situației debitorului dizolvat potrivit Legii nr. 31/1990;

b. *într-o a doua opinie* — exprimată prin Încheierea nr. 305 din 7 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.032/118/2019 — s-a apreciat admisibilă cererea formulată de lichidatorul desemnat de Oficiul Național al Registrului Comerțului în condițiile Legii nr. 31/1990, cu motivarea că debitoarea a fost dizolvată în baza Legii nr. 31/1990, fiindu-i desemnat lichidatorul care a formulat cererea introductivă, caz în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 38 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 85/2014.

Referitor la condiția de admisibilitate a cererii formulate de lichidatorul debitoarei desemnat în baza Legii nr. 31/1990, în raport cu condiția prevăzută de art. 5 alin. (1) pct. 72 teza a II-a din Legea nr. 85/2014 privind procentul creanțelor bugetare, care trebuie să fie mai mic de 50% din totalul creanțelor neachitate de debitoare, judecătorul-sindic a constatat că această condiție nu este incidentă în respectiva cauză, ci numai

în situațiile în care cererea de deschidere a procedurii insolvenței este formulată de debitoare, prin administratorul statutar.

32. La nivelul Secției a II-a civile a *Curții de Apel Craiova* a existat practică neunitară cu privire la problema de drept în discuție, iar în cadrul întâlnirii lunare din 12 februarie 2019 s-a adoptat, cu majoritate, opinia potrivit căreia condiția vizând procentul creanțelor bugetare de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului prevăzut de art. 5 alin. (1) pct. 72 ultima parte, completat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, nu se aplică și cererilor debitorului formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990, înaintându-se și procesul-verbal întocmit în acest sens.

Practica Secției a II-a civile din cadrul *Tribunalului Dolj* privind interpretarea prevederilor art. 5 alin. (1) pct. 72 teza a II-a din Legea nr. 85/2014 era aceea a respingerii cererii, întrucât singura creanță a debitorului este cea bugetară și reprezintă 100% din totalul declarat al creanțelor debitorului, însă sentințele de respingere pronunțate de Tribunalul Dolj au fost anulate, în calea de atac, de către Curtea de Apel Craiova, aceasta reținând că, pentru cererea de deschidere a procedurii introdusă de debitor prin lichidatorul numit în procedura prevăzută de Legea nr. 31/1990, condiția suplimentară referitoare la procentul creanțelor bugetare din totalul declarat al creanțelor debitorului nu este cerută de legiuitor.

Opinia judecătorilor Secției a II-a civile a *Tribunalului Gorj* în legătură cu problema de drept pusă în discuție a fost în sensul că cerința referitoare la cuantumul creanțelor bugetare mai mic de 50% din totalul creanțelor debitorului nu trebuie să fie îndeplinită și în cazul cererii de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul desemnat în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990, având în vedere specificul acesteia, în care nu se mai pune problema fraudării intereselor creditorilor bugetari.

33. Punctul de vedere exprimat de judecătorii Secției a II-a civile din cadrul *Curții de Apel Galați* este în sensul că, pentru identitate de rațiune, și cererile formulate de lichidatorul desemnat în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990 trebuie să îndeplinească aceleași condiții stabilite de art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018.

Opinia magistraților din cadrul Secției a II-a civile a *Tribunalului Galați* este aceea că nu trebuie să fie îndeplinită cerința referitoare la cuantumul creanțelor bugetare mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului și în cazul unei cereri de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul desemnat în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990, în același sens fiind și opinia judecătorilor din cadrul Secției a II-a civile, de contencios administrativ și fiscal a *Tribunalului Vrancea*.

34. Opinia exprimată de judecătorii din cadrul instanțelor judecătorești din circumscripția teritorială a *Curții de Apel Pitești*, însoțită de hotărâri judecătorești, a fost în sensul că cerința referitoare la cuantumul creanțelor bugetare mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului trebuie îndeplinită și în cazul unei cereri de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul desemnat în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990.

35. Cu privire la chestiunea de drept în discuție, Secția a II-a civilă din cadrul *Curții de Apel Ploiești* a arătat că aceasta a făcut obiectul ședinței în care s-au dezbătut probleme de drept și probleme de practică neunitară aferente trimestrului I 2019, cu

unanimitate hotărându-se inaplicabilitatea condiției vizând ponderea creanței bugetare, reglementată de dispozițiile art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014, în cazul cererii de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul desemnat în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990, câtă vreme lichidarea societăților dizolvate potrivit dispozițiilor acestei legi constituie o obligație legală, instituită tocmai în vederea protejării principiului stabilității circuitului civil și pentru a înlătura situațiile de incertitudine referitoare la drepturile și obligațiile societății dizolvate, precum și situația patrimoniului și a asociaților/acționarilor acesteia.

36. Opinia judecătorilor specializați în materie din cadrul *Curții de Apel Suceava* și al Tribunalului Suceava este în sensul că cerința referitoare la cuantumul creanțelor bugetare mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului nu trebuie să fie îndeplinită și în cazul unei cereri de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul desemnat în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990.

37. Orientarea practicii judiciare la nivelul *Curții de Apel Târgu Mureș*, înaintându-se și hotărâri judecătorești relevante, este în sensul că și în cazul unei cereri de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul desemnat în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990 se verifică îndeplinirea cerinței legale prevăzute de art. 5 alin. (1) pct. 72 teza a II-a din Legea nr. 85/2014, așa cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, iar în ipoteza în care această cerință legală nu era îndeplinită, cererile de deschidere a procedurii insolvenței înaintate de lichidator au fost respinse ca inadmisibile.

38. Tribunalul Arad și Tribunalul Timiș, instanțe arondate *Curții de Apel Timișoara*, au considerat că dispoziția este aplicabilă numai în cazul cererilor introduse de către debitoare, iar nu și în cazul cererilor introduse de către lichidatorul judiciar numit în condițiile prevăzute de Legea nr. 31/1990, acesta fiind și punctul de vedere exprimat de către judecătorii din cadrul *Curții de Apel Timișoara* cu ocazia ședințelor de învățământ profesional.

39. Ministerul Public, prin Adresa nr. 1.439/C/2103/III-5/2019 din 10 iulie 2019, a arătat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul sesizării formulate de Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție

40. La nivelul Curții Constituționale și al Înaltei Curți de Casație și Justiție nu a fost identificată jurisprudență cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

41. Prin raportul întocmit în cauză conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă s-a apreciat că, în interpretarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 2 octombrie 2018, cerința referitoare la cuantumul creanțelor bugetare mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului nu este aplicabilă pentru cererile de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

A. Cu privire la admisibilitatea sesizării

42. Pentru regularitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile,

legiuitorului, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, instituie o serie de condiții de admisibilitate a acestei proceduri, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv:

- existența unei cauze în curs de judecată;
- judecata cauzei să se afle în ultimă instanță pe rolul tribunalului, al curții de apel sau al Înaltei Curți de Casație și Justiție;

- ivirea unei chestiuni de drept esențiale, de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

- chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

43. Primele două condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât curtea de apel, legal învestită cu soluționarea unui apel în materie de insolvență, urmează să pronunțe o hotărâre judecătorească definitivă, potrivit dispozițiilor art. 43 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, coroborate cu art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă.

44. Chestiunea de drept relevată este determinantă pentru soluționarea pe fond a cauzei, fiind esențial să se stabilească dacă legea impune sau nu condiția că, și pentru introducerea cererii de deschidere a procedurii insolvenței de către lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990, cuantumului creanțelor bugetare trebuie să fie mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului, precum în cazul unei cereri introductive formulate de debitor, prin organele statutare.

45. Astfel, în speță, judecătorul-sindic a respins cererea introductivă privind deschiderea procedurii simplificate de faliment, reținând că nu este îndeplinită condiția prevăzută de art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014 privind existența unor datorii bugetare mai mici de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului.

46. Prin apelul formulat împotriva hotărârii de primă instanță, lichidatorul societății debitoare a susținut interpretarea potrivit căreia legea nu prevede cerința de mai sus în cazul societăților dizolvate la care a fost numit lichidator în temeiul art. 237 din Legea nr. 31/1990.

47. Din jurisprudența și punctele de vedere indicate de curțile de apel rezultă divergența de interpretare a art. 5 alin. (1) pct. 72 teza ultimă din Legea nr. 85/2014, cu privire la condițiile ce trebuie îndeplinite pentru introducerea cererii de deschidere a procedurii insolvenței de către lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990.

48. Se constată existența unei chestiuni de drept reale, care privește interpretarea diferită a unui text de lege neclar, ce prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și a înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării.

49. În fine, este îndeplinită și cerința noutății problemei de drept. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul insolvenței și a altor acte normative a intrat în vigoare recent, la 2 octombrie 2018, introducând o condiție nouă referitoare la valoarea-prag (cuantumului minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea de deschidere a procedurii de insolvență).

50. Divergențele de interpretare nu au fost înlăturate până în prezent și nici nu au făcut obiectul unei jurisprudențe constante a instanțelor, iar chestiunea de drept nu a fost încă dezlegată de Înalta Curte de Casație și Justiție și nu face obiectul unui recurs în interesul legii.

B. Cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării

51. Prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 2 octombrie 2018, a fost modificat art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014, în sensul adăugării unei noi fraze cu următorul conținut:

„Când cererea de deschidere a procedurii de insolvență este introdusă de debitor, cuantumului creanțelor bugetare trebuie să fie mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului”.

52. Din preambulul acestei ordonanțe de urgență rezultă că emiterea actului normativ a avut ca premisă, între altele, necesitatea eficientizării mecanismelor de recuperare a creanțelor bugetare față de societățile aflate în stare de insolvență și necesitatea adoptării unor măsuri menite să evite afectarea mediului concurențial prin folosirea procedurilor insolvenței în mod abuziv de către unii debitori care utilizează mecanismele reglementate de legea insolvenței cu scopul de a se sustrage de la plata sumelor datorate bugetului general consolidat.

53. În expunerea de motive a proiectului de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2018, elaborat de Guvernul României cu nr. E181/27.09.2018 și înregistrat la Senat cu nr. L607/02.10.2018, au fost expuse motivele emiterii proiectului de act normativ și s-a arătat că una dintre schimbările preconizate se referă la întărirea regulilor privind responsabilizarea debitorului în gestionarea activității și plata datoriilor către bugetul de stat, prin stabilirea unei condiții suplimentare pentru deschiderea procedurii, și anume ca debitorul să poată obține deschiderea procedurii numai dacă cuantumului creanțelor bugetare este mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului.

S-a precizat că această măsură va da posibilitatea organului fiscal de a identifica, împreună cu contribuabilul, cele mai bune soluții în vederea colectării optime a creanțelor bugetare, dar și a continuării activității de către contribuabil, în sensul viabilizării activității acestuia, folosindu-se cu precădere posibilitățile de acordare a facilităților la plată, prevăzute deja în procedura fiscală (de exemplu, eșalonarea la plată, cu anularea penalităților de întârziere). De asemenea, această măsură urmărește asanarea mediului economic, prin limitarea utilizării abuzive a procedurii insolvenței, strict pentru evitarea plății obligațiilor fiscale către bugetul public, astfel încât să se asigure protejarea interesului public major de colectare a impozitelor și taxelor la buget și asigurarea unui mediu concurențial loial. Se creează astfel o excepție de la regula generală potrivit căreia debitorul care are o obligație de minimum 40.000 lei poate intra în mod voluntar în insolvență.

54. În calitate de cameră prim sesizată, în ședința din 21 noiembrie 2018 Senatul a adoptat proiectul de lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2018 cu modificări, una dintre acestea fiind în sensul eliminării ultimei fraze din art. 5 alin. (1) pct. 72 al Legii nr. 85/2014, a cărei interpretare face obiectul prezentei proceduri.

55. În prezent, procedura parlamentară referitoare la proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/2018 se află în curs la Camera Deputaților (cameră decizională), având nr. PL-x 721/28.11.2018.

56. Evoluția legislativă și motivele reglementării prezentate anterior sunt deosebit de relevante pentru aplicarea metodei de *interpretare istorico-teleologică*. Astfel, intenția legiuitorului poate fi determinată prin raportare la premisele modificării normative, dar și la scopul urmărit.

57. Pentru a stabili dacă legiuitorul a urmărit ca, și pentru introducerea cererii de deschidere a procedurii insolvenței de către lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990, să fie aplicabilă condiția referitoare la cuantumul creanțelor bugetare reglementate în cazul unei cereri introductive formulate de debitor, prin organele statutare, trebuie observat dacă obiectivele urmărite sunt plauzibile în ambele situații.

58. Or, în situația în care atribuțiile lichidatorului sunt limitate legal la operațiunile, actele și procedurile implicate de lichidarea societății, nu există riscul unei utilizări abuzive a procedurii insolvenței, doar pentru evitarea plății obligațiilor fiscale, după cum nu mai există nici rațiunea continuării/viabilizării activității debitorului și nici a utilizării facilităților la plată prevăzute în procedura fiscală, în scopul optimizării colectării creanțelor bugetare.

59. În același sens deschiderea procedurii simplificate de faliment ar crea cadrul juridic, în condiții de transparență și sub controlul judiciar exercitat de judecătorul sindic, pentru formularea unor acțiuni în anularea actelor/transferurilor efectuate în dauna drepturilor creditorilor, în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, precum și a cererii de atragere a răspunderii patrimoniale a persoanelor care au contribuit la starea de insolvență a debitorului.

60. În concluzie, utilizând metoda de interpretare teleologică, rezultă că, pentru cererile de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990, nu este aplicabilă cerința referitoare la cuantumul creanțelor bugetare.

61. La aceeași concluzie se ajunge și utilizând *interpretarea logică și gramaticală* a textului legal.

62. Astfel, dacă în ceea ce privește valoarea-prag de 40.000 lei se menționează expres că ea este aplicabilă atât pentru creditori, cât și pentru debitori, inclusiv pentru cererile

formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990, în ultima frază a art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014 se menționează doar cererea de deschidere a procedurii de insolvență introdusă de debitor.

63. Așadar, modificarea adoptată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018 nu a mai inclus referirea la lichidatorul numit conform Legii nr. 31/1990. Dacă legiuitorul a simțit nevoia să se refere expres la acest lichidator în cazul valorii-prag, era logic să procedeze la fel și în cazul condiției privind cuantumul creanțelor bugetare, dacă ar fi urmărit ca aceasta să se aplice și pentru cererile introductive formulate de lichidator.

64. Argumentul potrivit căruia cererea de deschidere a procedurii nu este formulată de către lichidatorul judiciar în nume propriu, ci în calitate de reprezentant al debitoarei, conform art. 255 din Legea nr. 31/1990, nu are puterea de a fundamenta o altă interpretare.

65. În cuprinsul Legii nr. 85/2014, în cazul cererii de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990 există reglementări speciale și derogatorii. Astfel, la art. 67 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 se stipulează că: „...Nedepunerea documentelor prevăzute la alin. (1) lit. a)—g) și k)—n) atrage respingerea cererii de deschidere a procedurii, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 38 alin. (2) lit. c) și d), precum și a cazului în care cererea de deschidere a procedurii este formulată de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

66. Prin urmare, chiar dacă potrivit normei generale lichidatorul stă în judecată în numele societății debitoare, în cadrul legii speciale a insolvenței cererea introductivă formulată de lichidatorul numit conform Legii nr. 31/1990 are un regim juridic diferit și derogatoriu în raport cu cererea formulată de debitor prin organele statutare.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă în Dosarul nr. 41.757/3/2018 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) pct. 72 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 2 octombrie 2018, cerința referitoare la cuantumul creanțelor bugetare mai mic de 50% din totalul declarat al creanțelor debitorului nu este aplicabilă pentru cererile de deschidere a procedurii insolvenței formulate de lichidatorul numit în procedura de lichidare prevăzută de Legea nr. 31/1990.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 14 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE SECȚIEI A II-A CIVILE

judecător **EUGENIA VOICHECI**

Magistrat-asistent,

Ileana Peligrad

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

